

h·i·s·tò·r·i·a

P. A.

Josep M.^a Huertas:
«Salvador Seguí:
El noi del sucre.»

Josep M. Huertas

Salvador Seguí: el Noi del Sucre

Materials per a una biografia

Aquest llibre va néixer perquè un dia un d'aquests nois que sempre porten l'agenda plena de més reunions i feines que hores lliures té el dia — i la nit, on sempre es poden robar hores a la son, diuen — va comentar que ell treballava en una llibreria i que el que més mancaven eren manuals i llibres planers per comprendre la nostra història més immediata. Això em va fer pensar en el que deia un historiador — no recordo si era Albert Balcells o Josep Termes o Josep Fontana o... — respecte a la penúria de bons manuals, i fins de bons reculls de materials de determinada època o de determinat personatge. Deia l'historiador en qüestió que tanmateix no tenia res d'estrany, ja que per fer un bon manual calia primer haver llegit molt, haver buidat en fitxes materials de molts arxius, haver dedicat moltes hores a la investigació tot seguint una bona tècnica.

No va afegir res pel que fa als reculls de materials, i potser per aquesta raó i pel suggeriment del noi amic de la llibreria respecte al possible interès d'un llibre senzill sobre Salvador Seguí, el «Noi del Sucre», em vaig engrescar a preparar-ho, bo i advertint a l'amic i a l'editorial que, tot plegat, el meu treball no passaria de ser un recull de materials, poc interpretatius, i com a màxim expositius, d'un personatge i de la seva època.

El llibre inclou uns quants escrits i discursos seus agafats del llibre

L'editorial Laia ha inclòs en la seva col·lecció "Les eines" un interessant treball de Josep Maria Huertas Claveria sobre la personalitat de Salvador Seguí, més conegut com "El noi del sucre". Tal com indica el subtítol, Huertas no intenta realitzar un estudi històric sobre les activitats o la posició teòrica de Seguí en el complex món de les lluites obreres catalanes del primer quart del segle XX, sinó oferir als lectors hipotèticament poc iniciats la personalitat abassegadora d'un dels més importants dirigents catalans d'aquella època turbulenta.

Huertas, a la introducció, exposa que un dels principals punts a analitzar en l'estudi de l'obrerisme català és la seva posició davant el problema nacional. Per a ell, i el llibre recull un testimoni de Pere Foix, Seguí tenia una clara consciència de la seva catalanitat i alguna de les seves més destacades intervencions, com la del míting de la plaça de toros de les Arenes amb motiu de la vaga de la Canadenca, la féu en català. Huertas recull també en aquest aspecte un fragment d'un manifest redactat per Seguí en el qual, tot atacant l'autonomia propugnada per la burgesia catalana, deia: "Nosaltres (els obrers), són més catalans que ells, que tant presumeixen de catalanisme".

Un altre punt polèmic recollit per Huertas i pels

seus testimonis de contemporanis que aporta és la pretesa politització de Seguí a precís del seu gran amic Layret, recolzant-se en la cita d'una carta del darrer. Tots els seus companys i les cites documentals semblen demostrar, però, que "El Noi del sucre" veia com a única alternativa vàlida d'actuació, el sindicalisme, única força legítima per a representar realment les inquietuds de la classe obrera.

El llibre de Huertas, a part de l'interès informatiu de l'estudi preliminar, és important perquè permet al lector l'apropament directe al pensament de Seguí per mitjà de la redició d'alguns dels seus textos bàsics fins ara esparsos i de difícil localització que van des d'una entrevista a una petita novel·la de caire obrerista i sentimental. Cal destacar també les opinions, la majoria escrites expressament per al llibre sobre Seguí, de Miquel Ferrer, Amadeu Bernardó, Pere Foix, Fràderica Montseny, Josep Peirats i Rafael Viñola.

De vegades, però, Huertas fa algunes comparacions una mica arriscades com el paral·lelisme que intenta establir entre Seguí i Allende. Tampoc no resulta clar el criteri seguit per donar en un text l'original castellà i en un altre la versió catalana. Tret d'això el conjunt del llibre és una vàlida aportació al millor coneixement de la nostra història encara recent.